

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Exemplar synodicorum Theodori sanctissimi patriarchae Hierosolymorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

vnita, omnino partitionem non recipit. Vnus enim Deus est, quia deitas vna famosissime prædicatur, & in Trinitate personarum cognoscitur. & neque secundum quod vnus Deus & vna deitas est, diuidendus & in tres Deos dispertiendus: Ariatorum enim est ista impietas. neque secundum quod tres vnus Deus est & cognoscitur, etiam substantiæ tres prædicantur, & Pater & Filius & Spiritus sanctissimus dicitur, contractus vel compactus, & in vnam se commiscens substantiam: Sabellianorum enim est ista nequitia. & ideo bene a deiloquis sancitum est, monadè quidem nos debere sapere in vna & in singulari deitate, Triadem vero in inconfusis tribus substantiis. non autem alium vnum Deum præter tres personas agnoscerimus; neque tres Trinitatis vnus substantiæ personas, quæ sunt Pater & Filius & Spiritus sanctus, alias præter vnum Deum scimus. Et propterea vnum tria, in quibus deitas est, prædicamus; & tria vnum, quorum deitas est, annuntiamus: imo vt verius dicatur, quæ tria deitas & est & agnoscitur.

Philip. 2.

Credimus autem & in vnum eiusdem sanctæ consubstantialis Trinitatis Dominum nostrum Iesum Christum: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, vt ait Apostolus, esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens. Patri enim cum sit consubstantialis atque confessor, in nouissimis temporibus non est dedignatus nasci ex sancta & intemerata domina nostra

παντελή μερισμόν ου χωρίεται. εἰς ἓν θεός ἐστίν, ὅτι καὶ θεότης μία διαπερισώως κηρύσσεται, καὶ ἐν τριάδι χωριστῶν γνωρίζεται. καὶ οὔτε καθ' εἰς θεός ὁ θεός καὶ μία θεότης ἐστίν, διακρίνεται, καὶ εἰς τρεῖς θεοὺς μερίζεται. Ἀρειανῶν ἔστι τὸ δυσάθετον. οὔτε καθ' οὗτος εἰς θεός ἐστίν καὶ γνωρίζεται, καὶ ὑποστάσις τρεῖς καταγγέλλεται, καὶ πατήρ καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα πατρὸς λέγεται, συσελλομένου ἢ συναπτόμενου, καὶ εἰς μίαν ἐαυτὸν συναλείφω ὑπόστασιν ὅτι Σαβελλιανῶν τὸ αἰόνημα. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τῆς θεολογίας τετακται, μονάδα μὲν ἡμᾶς φρονεῖν ἐν μίᾳ καὶ ἐνιαυτῷ θεότητι, τριάδα δὲ τῆς ἀσυγχύτου τριῶν ὑποστάσεων. ἐκ ἄλλου δὲ ἓν θεὸν παρὰ τὰ τελεῖα γνώσκοντες ὁμοῦτα. οὔτε τὰ τελεῖα τῆς τριάδος ὁμοῦτα ὁμοῦτα, ἀλλ' ἐστὶν ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἕτερον ἄλλο ἓν θεὸν ὁμοῦτα. καὶ διὰ τούτο ἐν τὰ τελεῖα τὰ ἐν οἷς ἡ θεότης, κηρύσσονται καὶ τὰ τελεῖα ἐν, ὧν ἡ θεότης ἐστίν, ἕξ ἀγγέλλονται. ἢ πότε ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἃ ἡ θεότης ἐστίν ἐκ γνώσκονται.

Πιστεύοντες ἕν εἰς ἓν τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκ ὁμοουσίτου τριάδος κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχών, οὐχ ἀρπαζόμεν ἡγήσατο, φησὶν ὁ ἀπόστολος, τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφῷ δούλου λαβών. τῷ πατρὶ ἔσται ὁμοούσιος τε καὶ ὁμογενής, ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπαξίωσε τελευτῶν ἐκ τῆς ἀγίας καὶ παναγαθῆς διαποιήσεως ἡμῶν θεοτόκου, σαρκὰ λαβὼν ἐκ αὐτῆς ἐμ-

Dei genitricis, carnem ex ea sumens

ANNO
 CHRISTI
 787.

χωμδίνω ψυχῇ λογικῇ τε ἐνοεῶν, ἀ-
 παρχῶ τῆς ἡμετέρου φρεσμάτος, οὐ
 σπειριατικῶς, ἀλλὰ δημιουργικῶς διὰ
 τῆς ἀγίου πνεύματος. Ἐ οὕτω παρῆλ-
 θεν εἰς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων. ὁ θεὸς λό-
 γος, τέλειος φύσις θεὸς ὢν, γέγονε φύ-
 σις τέλειος ἀνθρώπου ὁ αὐτὸς, οὐ τρα-
 πείς πλὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσις πλὴν
 οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῆς ἐκ τῆς ἀγίας ᾠ-
 θείου ληφθείσης λογικῶς τε ἐνοεῶς
 ἐψυχωμένη σαρκί, Ἐ ἐν αὐτῇ ἔει-
 ναι λαλοῦσι ἐνωθεῖς καθ' ἑαυτοὺς ἀ-
 συγχύτως, ἀδιαμέτως· μὴ μεταβα-
 λῶν πλὴν τῆς θεότητος αὐτῶν φύσιν εἰς
 πλὴν τῆς σαρκὸς οὐσίαν, μήτε μὴ πλὴν
 οὐσίαν τῆς σαρκὸς αὐτῶν εἰς πλὴν φύσιν
 τῆς αὐτῶν θεότητος. δύο ποιητροῦ φύ-
 σις ἀτρέπτως ἀλλήλαις ἐνωθεῖσαι ἐν
 μιᾷ τῇ τῆς θεοῦ λόγου ἑσώπασθαι, ἕνα
 ἕκον Ἐ κώλον ἡμῖν ἐνωθεῖσαι ὁρατὸν καὶ
 ἀόρατον, θνητὸν Ἐ ἀθάνατον, περὶ ἑρα-
 πτόν Ἐ αὐτὸν Ἐ ἀπερίερατον, θεὸν τέ-
 λειον Ἐ ἀνθρώπον τέλειον, ἐν δύο φύ-
 σεσι γνωστοὶ ὁμοῦ, Ἐ ἐν δύο ἀπέξου-
 σίαις ἐνεργείαις προσκυνοῦμενον καὶ
 θελήσαν. οὐ γὰρ ἀν' ἐνήρησε θεϊκῶς
 ἐκ ὧν φύσις θεός οὐδ' αὖ πάλιν ἀνθρώ-
 πινος, εἰ μὴ φύσις γέγονεν ἀνθρώπου.
 ποῦτον ὁμολοῦμεν ἅ ὄντως ὄντα θεόν
 τε Ἐ ἀνθρώπον διὰ πλὴν ἡμετέρου σωτη-
 ρίαν σαρωθεῖναι, καὶ θανάτου γεύσα-
 σθαι σαρκί, ταφῆν τε περὶ ἡμερον κα-
 ταδέξασθαι, Ἐ ἀνάσθηναι ἐκ νεκρῶν
 τῆς οἰκείας δυνάμει θεότητος, Ἐ ἀδελφῶ
 συλβῶσαντα, καὶ ἑὸν ἀπὸ αἰῶν Ἐ
 δεσμίοις ἐλβεθεῖσαντα, καὶ εἰς οὐ-
 ραν οὐρανὸν ἀναληφθεῖναι, καὶ ἐν δεξιᾷ
 καθεσθῆναι τῆς πατρὸς, καὶ ἦξοντα
 καὶ πλὴν φωνῆ τῆς ἀσωμάτων πρὸς
 τετρα Πατρὸς sedisse, & venturum secundum vocem incorporealem

animatam anima rationabili &
 intelligibili, primitias massæ
 nostræ, non feminatam, sed con-
 ditam per Spiritum sanctum.
 Ita procedens vnus ex duobus
 contrariis Deus Verbum, cum
 perfectus natura Deus existeret,
 factus natura perfectus homo
 idem ipse, non mutans natu-
 ram, neque simulans dispensa-
 tionem; sed carni rationabili-
 ter & intelligibiliter * ex fan-
 cta virgine sumptæ, & in ipso
 vt esset fortitæ, vnitus est per
 subsistentiam inconfuse ac in-
 diuise; non transferens deitatis
 suæ naturam in carnis substan-
 tiam, sed neque substantiam
 carnis suæ in naturam suæ dei-
 tatis. Duæ igitur naturæ in-
 conuertibiliter inuicem aduna-
 tæ in vna Dei Verbi subsisten-
 tia, vnum Filium & Dominum
 nobis demonstrauerunt visibi-
 lem & inuisibilem, mortalem
 & immortalem, circumscri-
 ptum eundem & incircum-
 scriptum, Deum perfectum &
 hominem perfectum, in dua-
 bus naturis agnoscendum, &
 in duabus liberis operationi-
 bus & voluntatibus adoran-
 dum. Nam non vtique opera-
 retur diuine, nisi esset natura
 Deus: neque rursus humane, nisi
 natura fieret homo. Hunc con-
 fitemur, qui vere est Deus & ho-
 mo, propter salutem nostram
 crucifixum fuisse, & carne mor-
 tem gustasse, sepulturamque
 trium suscepisse dierum, & re-
 surrexisse a mortuis propriæ po-
 tentia deitatis, infernum dispo-
 liasse, & eos qui a sæculo vin-
 cti fuerant, libertate donasse,
 in cælos ascendisse, & in dex-

Contra-
 rias vocat,
 quia visi-
 bilis vna &
 mortalis
 est, altera
 inuisibilis
 & immor-
 talis, vt ipse
 paulo infra
 se explicat.
 * Gr. ani-
 mataz

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ad. 1.

ad apostolos delatam, in secundo suo aduentu iudicare viuos & mortuos. Confitemur autem & mortuorum in nouissima die per vocem archangelicæ tubæ resurrectionem, & operum a nobis bene vel aliter gestorum, iuste Christo Deo nostro iudicante, retributionem, & in futuro æternam vitam & terminum non habentem.

Suscipimus autem, & firmamus, & alacriter amplectimur sanctas & vniuersales sex Synodos, quæ per Spiritum sanctum contra omnem congregatæ sunt hæresim in diuersis locis atque temporibus, quas vniuersæ sub sole orthodoxorum ecclesiæ magna voce prædicantes, rectis ac diuinitus inspiratis earum dogmatibus fulciuntur, recipientes quos illæ recipiunt, & abiicientes quos ipsæ abiiciunt. Et prima quidem apud Nicæam celebrata trecentorum decem & octo sanctorum patrum Synodus in depositionem Arii a furia cognominati, & ipsius animas corrumpentium blasphemiarum: quem vt diuiforem insanum, & inconfusæ inciforem deitatis, & Filium Patris creaturam garrula verbofite fatentem, per quem profecto cuncta creata, & ex non existentibus vt essent producta sunt, anathematizauit cum omnibus consentaneis eius, & procul a diuinis sacrariis pepulit, prædicans Dominum nostrum Iesum Christum ante omnia sæcula de Patris substantia & subsistentia, sine tempore ac sine fluxu natum, confubstantialem Patri & sancto Spiritui existentem: & per symbolum, id est, fidei rectæ confessionem, omne Christi dispensationis edocuit ex-

τῶν ἀποστόλων, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῶν
 ᾠροσίᾳ κρίναι ζῶντας & νεκροίς. ὁμο-
 λογοῦμεν δὲ καὶ τὴν νεκρῶν ἐν τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ διὰ Φωνῆς ἀρχαγγελι-
 κῆς σαλπῆρος ἔξανάστασιν, & τὴν τῶν
 βεβαιωμένων ἡμῖν ἢ ἑτέρως ἐργον-
 των, κρίσις δικαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
 αὐταπόδοσιν, καὶ τὸ μέλλοντος αἰῶνος
 ζωὴν τέλος ἐκ ἔχουσαν.

Δεχόμεθα ὃ ἐστὶν ἕργον, & ἐκδύ-
 μως ἀσπασίμῃ τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμε-
 νικὰς ἐξ ἑξ ἑσῶν, τὰς διὰ πνεύματος
 ἀγίου καὶ πάσης συναθροισθείσας ἀιρέ-
 σεως ἐν διαφόροις τόποις & χρόνοις· αἱ
 καὶ καθ' ὅλης τῆς ὑφ' ἡλίου τῆς ὀρθο-
 δόξων ἐκκλησίας διαπεριστώσιν κηρύττει-
 σαι, τοῖς ὀρθοῖς & θεοπνεύστοις αὐτῶν ἐπι-
 σκελῶν δόγμασι, δεχόμεθα οὐκ ἀπο-
 δέχονται, & ἀποβαλλόμεθα οὐκ ἀπο-
 βάλλονται. καὶ ὡς ἔστιν ἢ ἐν Νι-
 καίᾳ συναγερθεῖσα τῆς τῆς ἀγίων πα-
 τέρων συνέδου ἧτι καὶ ταῖς Ἀρείου
 τῆς τῆς μανίας ἐπινοήσας, καὶ τῆς αὐτῆς
 Ἰουλοφθόρου βλασφημιῶν. ὃν ὡς
 διαίρεσεν, & τῆς μίας & ἀσυγχύτου κα-
 τατομῆς θεότητος, & ὡς ἡὸν τῆς πατρὸς
 κτίσμα βασιλοζουῦντα, ὡς οὐκ ἐκ
 πάντων ἐκπέσει, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ
 εἶναι παρήχθη, ἀειθεμάτισε, καὶ τῶν αὐτῶν
 ὁμόφρονας, καὶ πόρρω τῶν αἰῶν ἀνακτό-
 ρων ἀποσφενδόνησε, διαπίστασα ὡς κώ-
 ελον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν πατρὸς πάντων
 τῶν αἰῶνων ἐκ τῆς πατρὸς ὑσίας καὶ ἰσο-
 στασεως ἀχρόνως, ἀρρήτως γνηθέν-
 τα, & ὁμοῦσιον τῷ πατρὶ πεφηνότα καὶ
 τῷ ἀγίῳ πνεύματι· & διὰ συμβόλου,
 ἧτοι πίστεως ὀρθῆς ὁμολογίας, πάντες τῆς
 κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας τρανῶς ἐκ-

ANNO
 CHRISTI
 787.

διδάξασα

patrum Synodus anathematizavit, vna cum animam lædentibus deliramentis eius; vnum Filium ex Patre ante sæcula illuxisse, & eundem in nouissimis diebus de intemerata virgine ac Dei genitrice Maria natum fuisse, naturam nostram indutum edocens, & Deum perfectum & hominem perfectum eundem Filium Dei denuntians, id est, vnum Filium & Christum & Dominum, & absolute vnam naturam Dei Verbi incarnatam: quod significat duarum naturarum vnitionem, quæ per subsistentiam facta est. Dei vero genitricem proprie ac per veritatem sanctam Mariam nominari legitime statuit. Opportunissime autem Calchedone diuinitus collecta orta est Synodus sexcentorum triginta sanctorum patrum in depositionem deceptæ hæreseos confusas Christi naturas perhibentis: quam primus insensatus Eutyches ex insipientia sua instituit, in vno Christo duas naturas inconuertibiliter vnitas abnegans, & vnam naturam ex duabus factam & compositam prodigiose coniiciens. qui & Dioscorum noxium fautorem & defensorem habens, orthodoxorum dogmatum calumniator, & veritatis hostis inuentus est. Sed hos ambos Synodus sancta destruxit, & deliras vocum nouitates eorum seueris cum illis anathematibus subdidit, prædicans Christi veri Dei nostri duas naturas inconfuse, inconuertibiliter & incommutabiliter vnitas in vna subsistentia sua; perfectumque in deitate simul eundem & in humanitate

πατέρον ἀνεδέμασσε σῶδοθ, καὶ τὰ ψυχολογικὰ ἀνὰ ληρήματα, ἕνα υἱὸν ὅτι ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐκλάμψαντα, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάτων τῆς ἡμερῶν ἐκ τῆς ἀρχαίου γυνηθέντα πατρὸς καὶ θεοτόκου Μαρίας, τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀμφιασάμενον διδάσσα, καὶ θεὸν τέλειον ἔδωκεν ἕνα υἱὸν ἕν ἑσθ κατὰ γείλασα, οὐδέστιν ἕνα υἱὸν ἔχειον καὶ κέριον, καὶ ἀπλῶς μίαν φύσιν τῆ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην. ὅτι σημαίνει τὴν δύο φύσεων καθ' ἑαυτῶν ἕνωσιν. θεοτόκον δὲ κέριον ἔχει ἑκατ' ἀλλήλων τὴν ἀρίστην Μαρίας νενομοθέτηκεν ὀνομάζεσθαι. δικαιοπάτα δὲ καὶ ἡ ἐν Καλχηδόνι θεοσύλλεκτη ἀπάτα καὶ σῶδοθ τῆς χλ'. ἀρίστην πατέρον, ὅτι κατὰ τὴν τῆς συγχρηστῆς τῆς Χριστοῦ φύσεων πεπληρωμένης αἰρέσεως. ἡ ἑσθ. ὅτι ὁ ἀφῆρον Εὐτυχῆς ἔχει ἀφροσύνης συνεισέτασθ, τὰς ἐν τῷ ἐνὶ Χριστῷ δύο φύσεις ἀσπρέπῶς ἡνωμένης ἀφροσύνης, ἔχει μίαν φύσιν ἐκ τῆς δύο γρηγοριῶν τετρατεύμενος σῶδοθ. ὅς ἐστιν Διόσκορον ὅτι ἀλιπῆρον σωματιστὴν καὶ διέκδικον ἔχον, τῆς ὀρθῶν δογματῶν κατήγορος, ἔχει τῆς ἀλλήλων ἀπάτα ἑσθ. ἀλλὰ τοῦτοις ἀμφὶ ἡ ἀρίστη καταλέλυκε σῶδοθ, καὶ τὰς λήροις * νενοφωσίας αὐτῶν ἀσπρέπῶς ἀναδέμασσε σῶ αὐτοῖς κατὰ πέβαλε, κηρύξασα τὰς τῆ Χριστοῦ τῆ ἀλλήλων ἡμῶν θεοῦ δύο φύσεις ἀσπρέπῶς, ἀσπρέπῶς, ἀμεταβλήτως ἐνωθείσας ἐν τῇ μιᾷ αὐτῆ ἑσθ. τέλειον τε ὅτι αὐτὸν ἐν θεότητι ἑσθ καὶ ἀσπρέπῶς, ἐκ δύο τε καὶ ἐν δυοῖ

* vanitates
Gr.

καὶ L

ANNO CHRISTI 787.

γωελζυμνον φύσει. πρὸς τούτοις δὲ
 ἔτι τῶν μυστηρίων Νεστορίου διαίρε-
 σιν, ἃ αὐτὸν ἐκείνῳ σὺν τοῖς αἰπῶν συμ-
 φροσιν ἀπεκήρυξε. καθεξῆς ἡ δὲ πέμ-
 πτη συνεκρότηται συνόδος ἐν τῇ δεσπο-
 ζούσῃ τῶν πόλεων, ρζδ. ἀγίων πατέ-
 ρων ἁριθμὸν ἄποσώζουσα. ἥ τις ὑπὸ ἑ-
 αὐτῷ ἀγίου πνεύματος προηγουμένη, τὰς
 πρὸ αὐτῆς ἀνηγεγνημένης ἀγίας τέσσα-
 ρας συνόδους ἐπεκύρωσε, ἃ τούτων τοῖς
 ὁρθοῖς ἐπικολουθήσει δόγμασιν, ἀναθε-
 ματίασα Νεστορίον, Εὐτυχέα, Θεό-
 δωρον [Ⓞ] Μοψουετίας σὺν ταῖς βλα-
 σφημίαις αὐτῶν. ἐπὶ τε Οὐεργίῳ, καὶ
 Εὐαγρίῳ, Διδύμῳ, ἃ πάσας τὰς μυ-
 θώδεις καὶ ἑλλωμίας αἰπῶν τερατολο-
 γίας, τὴν τε λεγομένην Ἰβὰ Ἰπσολλῶ
 πρὸς Μαρῖν [Ⓞ] Γέροισιν, ἃ τὰ συλ-
 λεγμένα Θεοδορείου, ἃ καὶ τῶν ὁρ-
 θῶν δάδεκα κεφαλῶν τῶν ἐν ἀγίοις
 Κυρίλλου συνεγράφησαν.

Μεθ' ἧς ἡ ἀγία ἔκτη συνόδος
 ὡσαύτῃ ἀλλ' [Ⓞ] Ἰζήραφεν ἡλίος, τῶν
 σπθ'. ἀγίων πατέρων, τὴν βασιλί-
 δα πόλιν λαχοδοσα κατέπαυσιν. ἐν
 ἣ κροτηθεῖσα, σὺν δύο αὐτεξουσίαις θε-
 λήσεως καὶ ἐνεργείας Ἰππὶ τῆς ἐνσαρ-
 κου οἰκονομίας Χριστοῦ τῶ Θεοῦ ἡμῶν
 ἀπαρνούμενοις, καὶ μίαν θέλησιν καὶ
 μίαν τερατευομένης ἐνεργείαν τῆς τῶ
 σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θεότητος τε
 ἃ ἀίθεροπότητος, ἀνεθεματίασε. τούτους
 Σέργιον, Πύρρον, Γέρον, Κόρον, Ονώ-
 ερον, Θεόδωρον [Ⓞ] τῆς Φαρανί, καὶ Γο-
 λυχρόνιον [Ⓞ] ληρήσαντα γέροντα, καὶ
 πάντας σὺν θεματίσαντας, ἢ θεματίζον-
 τας, ἢ θεματίζειν πολυμήτας μίαν θέλη-
 σιν ἃ ἐνεργείαν Ἰππὶ τῶν δύο τῶν Χριστοῦ
 φύσεων. εἰ γὰρ, ὡς πρὸς ἐφῆσφός,

naturis noscendum. Præterea &
 nequam Nestorii diuisionem,
 & ipsum quoque cum sibi con-
 sentientibus abdicauit. Dein-
 ceptus autem & quinta conuenit
 Synodus in dominante ciuitati-
 bus, centum sexaginta quatuor
 sanctorum patrum numerum
 saluans: quæ ab ipso sancto Spi-
 ritu acta, ante se celebratas san-
 ctas quatuor Synodos roborauit,
 & earum recta dogmata se-
 quens, anathematizauit Nesto-
 rium, Eutychem, Theodorum
 Mopsuestia cum blasphemis
 suis: adhuc etiam & Origenem,
 & Euagrium, Didymum quo-
 que, & omnia fabulosa & pa-
 gana atque prodigiosa ipsorum
 eloquia, nec non & epistolam
 quæ dicitur Iba ad Marim Per-
 sam; & conscriptiones Theo-
 doreti, quas contra recta duo-
 decim capitula sanctæ memo-
 riæ Cyrilli conscripsit.

Postquam sancta sexta Syno-
 dus quemadmodum alius sol-
 emicuit, ducentorum octo-
 ginta nouem sanctorum pa-
 trum, regiam urbem fortita pro-
 requie. in qua celebrata, eos qui
 duas proprias voluntates & o-
 perationes in dispensatione car-
 nis Christi Dei nostri denegant,
 & vnam voluntatem & vnam
 portentose asserunt operatio-
 nem Saluatoris nostri deitatis
 pariter & humanitatis, anathe-
 matizauit: id est, Sergium, Pyr-
 rhum, Petrum, Cyrum, Hono-
 rium, Theodorum Pharanita-
 num, & Polychronium delirum
 fenem, atque omnes qui defi-
 nierunt, vel definient, aut de-
 finire præsumunt vnam volun-
 tatem & operationem in dua-
 bus Christi naturis. Si enim, vt quodam in loco quidam sapiens ait,

fine voluntate & sine operatione humanam Domini naturam dimiserimus, vbi perfectionem in humanitate saluabimus? Duas igitur voluntates & duas operationes congruentes duabus Christi naturis, vt naturalia earum coaptantes idiomata, sic magnum salutaris dispensationis mysterium luculenter explanauerunt, & orthodoxam fidem omnium ecclesiarum Dei sine calumnia sineque dubitatione recte sapientibus seruaerunt. Has sanctas sex Synodos solas esse vniuersales nouimus, aliam post has non admittentes Synodum. neq; enim delictum est quid ab apostolicis traditionibus, vel paternis seu legitimis editionibus, egens correctionis, vel cuiuslibet ornamenti quoquomodo. Omnes itaque male sentientes hæreticos, tamquam fatoris zizaniorum satanae discipulos, & animas corrumpentes ministros, ab horum malo vertice, videlicet Simone mago, vsque ad eorum detestabilem caudam: & vt complexiue dicamus, ceteros omnes ex tota prorsus anathematizamus anima simul & mente: maxime illos, quos prælatæ sanctæ & vniuersales sex Synodi anathematizauerunt, vna cum Seucro Acephalorum * auctore, id est, eorum qui Christum vnus naturæ esse fatentur. Quin & Petrum respuo cognomento Cnaphæa, qui in trisagio hymno argumentum apponere ausus est, & passionem impassibili applicare deitati præsumpsit; & omnes qui blasphemiam eius sectantur. Non autem refutamus,

* duce

ἀδελφὸν τε ἔανενέργητον πλὴν αἰθέρο-
πίνω τῆ κελεύου φύσιν παρήσομεν, ποδ
ἢ τέλειον ἐν αἰθέροπότῃ σέσωσαι; δύο
ποίνω θελήσῃς καὶ δύο ἐνεργείας κα-
ταλλήλους τῆς δυοῖ Χεῖροσ φύσειν,
ὡς φισιὰ ἀπὸν πρῶσαρμόσαντες
ιδιώματα, οὕτω ἢ μέγα τῆς σωτη-
ρίου οἰκονομίας μυστήριον σαφέστατα
διεπραῖωσαν, καὶ ἢ ὀρθόδοξον πίστιν πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν τῆ θεοσ ἀνεπηρέα-
σὸν τε καὶ αἰαμφίβολον διεσώσαντο
ποῖς ὀρθόφροσιν. πάντας τὰς ἀγίας ἐξ
σωόδοις καὶ μόνας οὐσας οἰκουμρι-
καὶς ἑπτάμετα, ἀλλω μὲ τῶντας οὐ
πρῶσῆμενοι σωόδοι. οὐδὲ γῆ ἔσο-
λέλειπται π τῶν δόσολικῶν παρα-
δόσεων, ἢ πατρικῶν ἐννόμων ἐκδο-
σεων, θεόμειρον διορθώσεως, ἢ τῶ οἰασ-
οῦν ἑπικοσμήσεως οἰοσθήποτε ἑσῶπς.
πάντας ποιγαροῦν ἑδὴν κακόφρονας αἰ-
ρετικοὺς, ὡς ἔσπορέως τῶν ἑλάνων σα-
τανῶν φοιτηταὺς καὶ ψυχροφθοροὺς μύσας,
δὸτὸ τῆς τοῦτων κακῆς κορυφῆς, Σίμων-
νόσ Φημι τῆ μαγού, μέχει τῆς βδε-
λυροφάτης ἀπὸν οὐραῖ, συλλήβδω
καθεξῆς ἑξ ὅλης ἀναθεματίζομεν ψυ-
χῆς καὶ διανοίας, καὶ μάλλιστα ὅσοις
αἰ πρῶστα γμέναι ἀγίαὶ καὶ οἰκουμε-
νικαὶ ἐξ σωόδοι ἀνεθεματῶσαν * μὲ
ῶν καὶ Σεβῆρ(Ϟ) (Ϟ) τῶν Ἀκεφαλῶν
μονοφισιῶν ἑξάρχον, σωῶ αυτοῖς ἐκεί-
νοις. ἐπ τε καὶ Πέτρον δόποκρυπτο-
μα(Ϟ) Κναφέα, (Ϟ) ἐν τῶ τρῆσα-
γίῶ ἕμνω πλὴν πρῶσθῆκλω ἐνδεῖναι
πολμήσαντα, ἔ πάδοσ τῆ ἀπαθεῖ θεο-
πότῃ πρῶσσίψαι δρασωθέντα. καὶ
πάντας ἑδὴν παρεπομῆροις τῆ βλα-
σφημία αὐτῶ. ἐκ δόποσροπόμετα δὲ,
ἀλλὰ μάλα σέργομεν καὶ δόποσρο-
σέσαντο.

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

μετα και τας τοπικας αγιας συνόδους, και τα δια εθνηποια ενφωνηθεντα αυτους κανονικα καταδωματα, και ψυχοφελη νομοθετηματα. τας δε αποστολικας της εκκλησιας παραδοσεις, διων ημων και προσκυωειν εν αγιοις και ασπαζομεναι δεδιδαγμενα, αποδεχομεθα τε και επιπυαομεθα, ημεις ος θεαποντας και φιλοισ και υιοις θεου χρηματισαντας. η γαρ προς εν ανθρωπωνος ημ ομοδοϋλων ημη αποδεξιν εχα της εις θεου κοινον δεαστην ωνοιας. ουτοι γαρ αυτοι ημεις θεου και καθερα καταγωγια γεροντας, και τα αγιοις πνευματου ακηλιδατα εσοπηρα. αλλα και αι ψυχη αυτων εν χει θεου πεφηνασιν, ως γεραπια. ζωη γαρ αν ο θεου και φως, και εν χει θεου οντες αγιοι, εν ζωη και φωτι υπαρχεισι. και δια τοδοτο ημ ενανπον κωλειου ο θανατος ημ οσαν αυτ. ουτοι ζωντες εν παρησια τω θεω ωρεσησαι. ημας σωτηριοις ο δεαστης χειρος τα ημ αγιων ημιν παρεχετο λειψανα, πολυτροποις τας ανεργειας τοις αδανοσι ημαζοντα, μηρδωδιας βρυοντα, και δαιμονας απελανοντα. και ως φησιν ο μεγας διδασκαλος ε της αδυνασιας επανυμος, τα ημ μηρτυρον οσα νόοις φυγαδευοισιν, αδονεις θεραπειυοισι, τυφλοισι η βλεπειν χελζονται, λεπρωσι και δαυροισι, πειρασμοις και αυιας διαλυοισι. ε ταυτα δια χει του εν αυτοις ενοικησαντου. εφω δη και καλας ο ψαλμοδος εκελαθησε. θαυμασος ο θεου εν τοις αγιοις αυτ. και αυθις. τοις αγιοις τοις εν τη γη αυτ. εθαυμασωνεν ο κυριου παυτα τα θεληματα αυτ εν αυ-

timus etiam locales sanctas Synodos, & correctiones canonicas quæ diuina sunt ab eis inspiratione depromptæ, atque legillationes earum animas illustrantes. Apostolicas autem ecclesiæ traditiones, per quas honorare & adorare sanctos & salutare docemur, suscipimus & amplectimur, venerantes eos ut famulos & amicos atque filios Dei. Honor enim qui circa deuotos conseruorum agitur, probationem habet bonæ voluntatis erga communem exhibitæ Dominum. Isti enim ipsi cellaria Dei & habitacula munda, sanctique Spiritus purissima specula facti sunt. Sed & ipsorum animæ in manu Dei sunt, ut scriptum est. Cum enim vita sit Deus & lux, & sancti quoque qui in manu Dei sunt, in vita & luce profecto consistunt. Et ideo preciosa in conspectu Domini mors sanctorum eius. Isti uiuentes fiducialiter Deo astiterunt. fontes salutare Dominus Christus sanctorum nobis reliquias præbuit, multimode beneficia infirmantibus rigantes, vnguentum suauitatis emanantes, & demones abigentes: & sicut dicit magnus magister & ab immortalitate cognominatus, martyrum ossa languores fugant, infirmos curant, cæcis videre donant, leproso mundant, tentationes & mœores dissolunt: & hæc per Christum qui habitauit in illis. Et bene Psalmista cecinit: *Mirabilis Deus in sanctis suis*. Et rursus: *Sanctis qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates eius*

Sap. 3.

Anast. verb. id est, Athanasius. immortalis enim Græce dicitur abastat.

Psalm. 67.

Psalm. 15.

inter illos. Cum his autem & sanctas & venerabiles imagines adorantes amplectimur, id est, Verbi Dei, Domini videlicet & saluatoris nostri Iesu Christi, qui pro nobis incarnatus est, & formam serui suscepit. Cuius imago & figura non deitatis, quæ inconvulle intemeratæ carni eius vnita est, præfert characterem: inuisibilis enim est & incircumscrip-ta & informis diuina natura: *Deum quippe nemo vidit unquam: ipse unigenitus enarrauit:* sed humanitatis eius coloribus facientes iconam adoramus. Apparuit enim Deus super terram etiam cum esset inuisibilis, & visus est, & cum hominibus conuersatus est, & fatigatus est, & esuriuit, & sitiuit lege nostræ, quam suscepit, naturæ. Adoramus Christi iconam, id est, personæ quæ hominibus visa est, non diuina ab hac inuisibili eius diuinitate: absit: sed vnita huic ex summa conceptione. Nam et si dicit Iudæis: *Quid vultis me occidere hominem, qui veritatem locutus sum vobis?* non erat homo tantum, sed & Deus, & dicens: *Ego & Pater unum sumus:* non denegat naturam nostram. humano quippe ore ac organica hæc asserit lingua. Honoramus autem & adoramus etiam intemeratæ eius imaginem sanctæ Dei genitricis & immaculatæ dominæ nostræ, quæ illum ineffabiliter genuit. Honoramus quoque sanctorum apostolorum, prophetarum, bene uincientium martyrum, confessorum, & iustorum tamquam Dei amicorum imagines: non materiæ vel coloribus cultum afferentes, sed per hæc

Philip. 2.

Ioan. 1.

Ioan. 8.

Ioan. 10.

τοῖς. οὐδὲν τούτοις δὲ καὶ τὰς ἀγίας καὶ σεπτικὰς εἰκόνας προσκυνοῦντες ἀπεισιωσόμεθα, ποτέστι τῶν δι' ἡμᾶς ἐνανθεσθησαντος θεοῦ λόγου, κωλοῦ δὲ ἡμῶν καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐμορφωθῆναι δούλου λαβόντος. οὐ γὰρ εἰκὼν ἐστὶ ἐκτύπωμα οὐ τῆς θεότητος τῆς ἀδιασπάστως ἐνωθείσης τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς σαρκὶ φέροι τὴν χαρακτικὰ ἀόρατος γὰρ ἐστὶ ἀπειληγρηπὸς ἡ θεία φύσις, ἐστὶ ἀσημάτιστος θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε πρόποτε· αὐτὸς ὁ μονογενὴς Ἰσραηλῆσται· ἀλλὰ τῆς ἀνθεσθητικῆς αὐτῆς χρωματουργουῦντες τὴν εἰκόνα προσκυνοῦμεν. ἐφανή γὰρ θεὸς ὢν ἐστὶ ἀόρατος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὤραθη τοῖς ἀνθεσθητοῖς σιναίνασραφεί, ἐκοπίασε, ἐπέπνησε, ἐἐδίψησε, νόμω τῆς ἡμετέρας, καὶ ἡμπεροχο, φύσεως. προσκυνοῦμεν Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, ποτέστι τῆς ἀραθέντος τοῖς ἀνθεσθητοῖς προσώπου, οὐ καρωεσιμένου τῆς ἀόρατου αὐτῆς θεότητος· ἀπαγε· ἀλλ' ἡνωμένου ταύτῃ ἐξ ἀρκας συλλήψεως. εἰ γὰρ ἐλέγα τοῖς Ἰουδαίοις· τί θέλετέ με σκοπεῖναι ἀνθεσθητον, ὃς τὴν ἀλήθειαν λελάληκα ὑμῖν; ἐκ τῶν ἀνθεσθητος μόνον, ἀλλὰ ἐστὶ θεός, καὶ λέγων· ἐγὼ ἐστὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμεν· ἐκ ἀπρνεῖται τὴν ἡμετέραν φύσιν. τῶν γὰρ ἀνθεσθητων σωματι ἐστὶ ὁργανικῆ ταῦτα διαλέγεται γλώσση. πρῶτον δὲ ἐστὶ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν τῆς αὐτῆς ἀφρασεως γυνησιασῆς ἀρχαίτου αὐτῆς μητρῆς, τῆς ἀγίας θεοτόκου καὶ παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν τὴν εἰκόνα. πμῆτέον δὲ καὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων, προφητῶν τε καὶ καλλινικῶν μαρτύρων, ὁσίων τε ἐδικαίων, ὡς φίλων θεοῦ, τὰς εἰκόνας· οὐ τῆ ἕλη καὶ τοῖς χρώμασι τὸ σέβας προσάγοντες, ἀλλὰ διὰ ταύτης

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

τοῖς νοεροῖς ὁμοίαις πρὸς τὸ πρῶτον
 πον ποδηροῦντο, ἐκείνω τὴν πηλὴν
 ἀπονεύοντες πρὸς φέροντο· εἰδότες καὶ
 ὅτι μέγαν Βασίλειον, ὡς ἡ τῆς εἰκότος
 πηλὴ ὅτι τὸ πρῶτον διαβαίνει.
 πρὸς δὲ τὸν ἐρετικῶς ἀντιξαρομέ-
 νοις ἐλέγοντας, ὡς οὐδεὶς τῶν ἀγίων
 πρῶτον τὰς εἰκόνας χροποποίησις
 οὐσας, εἰδὼν τε ἀνόητος, μάλλον δὲ
 δυσσεβῶς ἀποκαλωῦντας αὐτὰς, λέγο-
 ντο ἴσως ὅτι ποιοῦσι, ὡς τὰ χερου-
 βιμ, καὶ τὸ ἰλασθῆρον, ἐν ἡ κίβωτος, καὶ
 ἡ τράπεζα, ἀ Μωσῆος ὁ θεοῦσις κα-
 τοικῶσας θεῶν πρῶτον, χρο-
 ποίηται ἦσαν, ἐ πρῶτον κα-
 τοικῶσας δὲ ἡ θεῶν γραφῆ τῶν πρῶτον
 κωουῶτων τοῖς γλυπτοῖς, ἀλλὰ ἐ τῶν
 θυόντων τοῖς δαίμονι· καὶ ἀποβλήτος
 μὴ ἡ τῶν * Ἑλλῶνων θυσιῶν, ἡ ἡ τῶν
 δικαίων ἀπὸ τοῦ θεοῦ. * παχὺ τὰς οὐ-
 γραφῆς οὐσῶν τῶν σπηλιῶν εἰκόνων, δεῖ
 ἡμῶν αὐτὰς διὰ τὰ πρῶτον. τούτοις
 οὐ τοῖς σιωδικοῖς ἡμῶν ἀμυδρῶς ἐν-
 τυγχάνοντες, ἀγνώστοι, εἰ π ἀρεθῆ ἐν
 αὐτοῖς θεοῦ δόξασας, μετὰ
 δοτε ἀφθόνως ἡμῶν τῆς ἐνθεοῦ διδαχῆς
 ἡμῶν, ἐ ἀντιπεσεῖλαι ἀφρακλήθητε ἵνα
 συμφώνως ἐν τούτου πρῶτον ἀρε-
 θῶντων ἀμφοῖν ἡμῶν τε ἐ ἡμῶν, δεξά-
 ζηται ὁ πατήρ τε ἐ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, νῦν ἐ αἰεὶ ἐ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν
 αἰώνων. ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν Πέτρος
 καὶ Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος πρε-
 σβύτεροι, καὶ ὁ πῶτον ἐπέχοντες Α-
 δριανὸς τῆ ἀγνώστου πάπα τῆς πρε-
 σβυτήρας Ρώμης, εἶπον· περὶ τοῦδε, ὅτι
 καὶ τὴν ὁρθῶς ὁμολογηθεῖσαν πίσιν πα-
 τερῶν Ταρσίου τῆ ἀγνώστου ἐ μακα-
 ριωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινου-

intelligibilibus visibus ad prin-
 cipalem adducti, honorem illi
 debitum impendimus: scientes
 secundum Basilium magnum,
 quod imaginis honor ad prin-
 cipalem transeat. Porro quia
 nonnulli contentiosius agunt,
 & dicunt non oportere sancto-
 rum imagines adorare, cum
 sint manufacta; simulacra sto-
 lide has, imo impie nuncu-
 pantes: nouerint qui eiusmodi
 sunt, quod cherubim, & propi-
 tiatorium, & arca, & mensa,
 quæ Moyses sacratissimus diui-
 no præcepto construxit, ma-
 nufacta erant, & adorabantur.
 accusat autem diuina scriptura
 eos qui adorant sculptrilia; sed
 & illos qui dæmonibus immo-
 lant. Et quidem abiectum erat
 paganorum sacrificium; sed iu-
 storum acceptum est. Cum er-
 go crassioris scripturæ venera-
 biles imagines sint, oportet eas
 honorare propter principalia.
 His itaque synodicis nostris li-
 benter acceptis, sanctissimi, si
 quid inuentum fuerit in illis
 emendatione indigens, sine in-
 uidia vestræ Deo plenæ doctri-
 næ nos participes facite, & ad
 remittendum ea nobis correcta
 estote precabiles: vt concorditer
 ex hoc fidelibus vtrisque, id
 est, vobis & nobis inuentis, glo-
 rificetur Pater & Filius & Spiritus
 sanctus, nunc & semper & in
 sæcula sæculorum. Amen.

Et post lectionem Petrus &
 Petrus Deo amabiles presbyte-
 ri, & locum tenentes sanctissimi
 papæ Hadriani senioris Romæ,
 dixerunt: Acquiescimus, quia
 secundum fidem, quam recte
 Tarasius sanctissimus & beatif-
 simus patriarcha Constantino-

Psalm. 69.
Isai. 42.

* ἀπόστολος
 * id est
 ἀπόστολος
 τῶν ἐκ
 τῆς ἐπι-
 στολῆς
 Greg. ad
 Germa-
 νῶν infra.

ANNO
 CHRISTI
 787.

poleos est confessus, & apostolicus papa noster Hadrianus fuscipiens vna cum venerabili sancta Synodo, quæ apud ipsum est, consentit, & eorum quæ ille confessus fuerat, communionem amplexus est. Et benedictus Deus, quia orientis sanctissimi summi sacerdotes concordēs in orthodoxa fide & adoratione venerabilium imaginum sanctissimis Hadriano papæ Romano, & Tarasio patriarchæ nouæ Romæ inuenti sunt. & qui ita non confitentur, anathema sint a sanctis trecentis decem & octo patribus, qui hic ante collecti sunt.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat, fiat.

Agapius sanctissimus episcopus Cæsareæ dixit: Destinatis ab orientis sanctissimis pontificibus sacratissimis literis ad Tarasium sanctissimum patriarcham, his, tamquam titulum orthodoxiæ fuscipiens, omnibus modis consentio, & communionem recipio: & eos qui ita non sapiunt, anathemati summiferim.

Ioannes episcopus Ephesi dixit: Destinatis ab iis summis sacerdotibus qui in oriente sunt, orthodoxis literis ad sanctissimum & ter beatum patriarcham Tarasium consentimus, & eorum communionem amplectimur. Eos vero qui ita non confitentur, neque adorant, neque recipiunt sanctas & sacras ac venerabiles imagines, alienos existimo apostolicæ ac catholicæ ecclesiæ, atque eos anathemati transmitto.

Constantinus sanctissimus e-

πόλεως ἔδ' ἡμᾶς ἀποστολικὸς πα-
πας Ἀδριανὸς δεξάμενος, καὶ πᾶσι ἡ
κατ' αὐτὸν ἁγία συνόδος ἐποίησε, ἔ
τῆς ἰσῆ' αὐτῆ' ὁμολογηθέντων τῶν κοι-
νωνίαν ἡσπασατο. ἔ βίλορηγὸς ὁ θεός,
ὅπ' ἔ οἱ τῆς ἀνατολῆς ἁγιώτατοι δερχε-
ρεῖς σύμφωνοι ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστι ἔ
τῇ προσκυνοῦσά τῆς σεπλῶν εἰκόνων τοῖς
ἁγιώτατοις Ἀδριανῷ πάπα Ῥώμης, ἔ
Ταρσίου πατριάρχῃ τῆς νέας Ῥώμης,
ἔβρεθσαν. καὶ τοῖς μὴ οὕτως ὁμολο-
γησὶν ἀνάθεμα ἔστω ἀπὸ τῆς ἁγίας
τρεακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ πατέρων τῆς
ἐν ταῦτα προσεδραθέντων.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· γήνοιτο, γή-
νοιτο, γήνοιτο.

Ἀγάπιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
Καίσαρειας εἶπε· τοῖς σαλεῖσι παρὰ
τῆς τῆς αἰατολῆς ὁσιωτάτων δερχε-
ρέων πανίεροισι γράμμασι πρὸς Τα-
ρσίον τῷ ἁγιώτατον ἔ οἰκουμηνικὸν
πατριάρχῃ, ὡς ἐπὶ τῶν βίσελειας ἀπο-
δεξάμενος, καὶ πάντα ἔσπον σοιζῶ, ἔ
τῶν κοινωνίαν ἀποδέχομαι· καὶ ἔδὸν
μὴ οὕτω φρονουῦντας τῶ ἀναθεματι
καθυποβάλλω.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ε-
φέσου εἶπε· τοῖς σαλεῖσιν ἀπὸ τῆς αἰα-
τολῆς ἔδρα τῆς αὐτότι δερχερέων ὀρ-
θοδόξοισι γράμμασι πρὸς τῷ ἁγιώτα-
τον ἔ τρεσμακχέρισον οἰκουμηνικὸν πα-
τριάρχῃ Ταρσίον συνηθέμεθα, ἔ
τῶν αὐτῶν κοινωνίαν ἡσπασόμεθα. ἔδὸν
ἔ μὴ οὕτως ὁμολογηῦντας, μήτε προσ-
κυνοῦντας, μήτε ἀποδεχομένους τὰς
ἁγίας ἔ ἱεράς ἔ σεπλῆς εἰκόνας, ἄλλο-
τελοῖς ἡγεσθῆναι τῆς καθολικῆς ἔ ἀπο-
στολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶ ἀναθεματι
αὐτῶν ἔδραπέμπω.

Κωνσταντῖν ὁ ὁσιώτατος ἐπί-
σκοπος

ANNO
 CHRISTI
 787.

σκοπος Κωνσταντίας ἡ Κύπρου εἶπεν·
 ἐν μηδέμῃ ἐννοία παραλλάξοντα ἔ-
 πα νῦν ἀναγνωθέντα γράμματα πα-
 ἐκ τῆς ἀνατολῆς πεμφθέντα πρὸς Τα-
 ράσιον ὁ ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον καὶ
 οἰκουμηνικὸν πατριάρχην τῆς ἰσθμίου
 παρομοιοῦνθέντος ὅρου τῆς πίστεως δι-
 ερον καὶ τὸ ἀνάξιον, τοῖσι σωπῆθη-
 μεν, ἔομόφρον γίνομαι, δεχόμενος καὶ
 ἀσπασόμενος πημπικῶς τὰς ἀγίας καὶ
 σεπίας εἰκόνας· καὶ τὴν καὶ λατρείαν
 προσκυνησάν μόνῃ τῇ ἱεροσολίμῃ καὶ
 Ἰωαννῆν τελευτῶν ἀναπέμψω. καὶ εἶπεν
 μὴ οὕτω φρονεῖν, μήτε δοξάζοντας,
 τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς
 ἐκκλησίας ἐκχωρεῖν, ἔτι τῶ ἀναθέ-
 ματι ὑποβάλλω, καὶ τῇ μετέδιδόν
 ἄρτου οἰκουμηνῶν τῶν ἐν σαρκὶ ἐσθλα-
 τικῶν οἰκουμηνῶν Χριστοῦ τῆς ἀληθι-
 νοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναπέμψω.

Βασίλειος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος
 Αγκυρας εἶπε· τοῖς σαλεύσει γράμμα-
 σιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὴν αὐτόν
 ἀγιωτάτων ἀρχιερέων πρὸς ὁ ἀγιώ-
 τατον ἀρχιεπίσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν
 πατριάρχην σοι καὶ ἐμμένω, καὶ τὰ
 πρὸς αὐτῶν ὁμολογηθέντα ἀποδέχομαι
 μὴ πάσης διμείας ἔσομαι ἀρέσεως·
 καὶ εἶπεν μὴ οὕτω φρονεῖν ἀναθέ-
 ματι ὑποβάλλω.

Νικόλαος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος
 Κυζίκου εἶπε· τοῖς ἀναγνωθεῖσι γράμ-
 μασι τῆς ἀγιωτάτου καὶ μακαριώτατου
 ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατρι-
 ἀρχου, καὶ τοῖς ἀπὸ πεμφθεῖσιν ἀπὸ τῆς
 ἀνατολῆς ὀρθοδόξων ἀρχιερέων λι-
 βέλλοις σωπῆται, καὶ τῶν ἀγίων ἔ-
 σεπῶν εἰκόνων, ἔτι τῶν κοινῶν αὐτῶν
 ἀποδέχομαι· καὶ εἶπεν μὴ οὕτω φρο-
 νεῖν τῶ ἀναθέματι ὑποβάλλω.

Concil. Tom. 19.

piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: In nullo sensu commutatas
 literas quæ nunc lectæ sunt,
 quæque de oriente missæ fue-
 runt ad Tarasium sanctissimum
 archiepiscopū & patriarcham,
 a definitione fidei quam ipse
 ante confessus fuerat, inueniens
 & ego indignus, his assentio
 & concors efficior, suscipiens &
 amplectens honorabiliter san-
 ctas & venerabiles imagines:
 atque adorationem quæ per
 latrîam, id est, Deo debitam
 feruitutem efficitur, soli super-
 substantiali & viuificæ Trinita-
 ti impendo. Et qui ita non sa-
 piunt, neque prædicant, a san-
 cta catholica & apostolica ec-
 clesia segrego, & anathemati
 subiicio, atque portioni negan-
 tium incarnatam & salutiferam
 dispensationem Christi veri Dei
 nostri transmitto.

Basilii sanctissimus episco-
 pus Ancyræ dixit: Destina-
 tis literis ab orientis sanctissi-
 mis summis sacerdotibus ad san-
 ctissimum archiepiscopum &
 patriarcham consentio & per-
 maneo; & quæ ipsi confessi
 sunt, admitto cum omni beni-
 gnitate & voluntate: & qui ita
 non sapiunt, anathemati sub-
 mitto.

Nicolaus sanctissimus episco-
 pus Cyzici dixit: Lectis literis
 sanctissimi & beatissimi archi-
 episcopi & patriarchæ, & e di-
 uerso missis ab orientis ortho-
 doxis summis sacerdotibus li-
 bellis consentio de sanctis ac
 venerabilibus imaginibus, &
 communionem eorum recipio:
 & eos qui ita non sapiunt, ana-
 themati transmitto.

Cc

Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit: Ut in omnibus veritatem executus, & in traditionibus sacratissimorum apostolorum & patrum educatus, consentio etiam his exarationibus quæ modo lectæ sunt, tam scilicet Tarasii sanctissimi ac beatissimi archiepiscopi & patriarchæ, quam his quæ ad has missæ sunt ab orientalibus patriarchis: & eorum ac meum sensum super sacris dogmatibus & sanctis iconis unum & immutabilem existimo: eos vero qui præter hæc vana loquuntur, & garrunt contra sanctas imagines, & non conueniunt cum sanctissimis patriarchis, hæreticos & peruersos agnosco, & ab eorum communionem longe me pono.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomedie dixit: Secundum missas literas a summis sacerdotibus orientalis dioeceseos ad sanctissimum & ter beatum archiepiscopum & patriarcham Tarasium, salutabiliter suscipio, & colo atque adoro preciosas & sacras iconas: eos vero qui ita non sapiunt, anathematizo.

Hypatius sanctissimus episcopus Nicææ dixit: Orthodoxis literis quæ missæ sunt ab oriente, id est, a summis sacerdotibus qui ibidem sunt, ad sanctissimum & ter beatum patriarcham Tarasium, consentio, & ea quæ confessi sunt, recipio; & sanctas ac venerabiles imagines honoro & adoro & amplector: & omnes qui non sequuntur confessionem hanc, alienos opinor a catholica ecclesia, & anathemati subdo.

Εὐθύμιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Σαρδῆς εἶπεν· ὡς ἐν πάσι τῇ ἀληθείᾳ ἑξακολουθῶν, & ταῖς ἁγιάδοσι τῶν ἁγίων ἀποστόλων & πατέρων ἐν ἐξαρτάσει καὶ μακαριότητι τῆς ἀγιωπάτου καὶ μακαριωπάτου ἁγιοπότητος καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῖς διὰ πεμφθεῖσι ἁγίοις ἀνατολικῆς πατριαρχῆς καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐμὸν φρόνημα ποιεῖτε τῶν ἱερῶν ὁμολογιῶν, καὶ ποιεῖτε τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἐν καὶ ἀπερθελλακτον ἡγορομα. Ἐδὲν ὁ ἁγίων τῶν κενολογουῦντας ἢ φλυαροῦντας καὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ μὴ σοιχοῦντας τοῖς ἁγιωτάτοις πατριαρχαῖς, ἀίρετικοῖς καὶ διεστραμμένοις γνώσκω, καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας μακραν ἐμαυτὸν τίθημι.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· καὶ τὰ σαλευῖντα ἁγιοματὰ παρὰ τῶν ἁγιοτέρων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως ποιεῖς ἁγιωτάτων & τεισμακάεισον ἁγιοπότητον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην Ταρῆσιον, ἀσπασίως ἀποδέχομαι, & σέβομαι, καὶ προσκυνῶ τὰς εἰκόνων καὶ ἱερῶν εἰκόνων· καὶ Ἐδὲν μὴ οὕτω φρονουῦντας ἀναθεματίζω.

Υπάτιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· τοῖς σαλευῖν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἁγίων τῶν αὐτῶν ἁγιοτέρων ὁρθοδόξων ἁγιομασίων ποιεῖς ἁγιωτάτων & τεισμακάεισον οἰκουμηνικὸν πατριάρχην Ταρῆσιον σοιχοῦν, & τὰ ἁγίων ὁμολογιῶν ἀποδέχομαι· καὶ τὰς ἁγίας καὶ ἁγίας εἰκόνων τιμῶ, καὶ προσκυνῶ, καὶ ἀσπάζομαι· & πάντας Ἐδὲν μὴ ἐπιμέτρους τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ, ἄλλοτελοῦς ἡγορομα τὴν καθολικῆς ἐκκλησίας, & τῶν ἀναθεματῶν ὑποβάλλω.

ANNO CHRISTI 787.

ANNO CHRISTI 787.

Ηλίας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κρήτης εἶπε· τοῖς σαλείσι γραμμασιν δὸς τῆς ἀνατολῆς ἀκολουθῶν σοιζῶ ἔσωπήθημι.

Σταυρακιὸς ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καλχηδόνος εἶπε· τὰ ἀναγνωθέντα γραμματὰ Ταρασίου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, καὶ τὰ δὸς τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχιερέων, τριάντων οἰκειότητα ἔχον πρὸς τὰ ἑαυτοῦ ἡρώδια ἀρχιερέως Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μεθ' ἡμῶν ἐσθόνητα ἐν αὐτοῖς εἶναι, ἀλλὰ πελείαν τωτότητα ὡς ἐν ἑαυτοῦ τὰ ἀμφω εἶναι, ἢ ἡρώω πεπληροφύρα πάσης ὀρθοδοξίας. διὸ καὶ ἡ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ ἄλλοτελοῦς ἡρώδια ἐδὼν μὴ οὕτω φρονουῶτας.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τοῦ Δυρραχίου εἶπε· τοῖς σαλείσιν δὸς τῆς ἀνατολῆς παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχιερέων ὀρθοδόξοις γραμμασιν πρὸς Ταρασίον τὸ ἀγιωτάτον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην σοιζῶ ἔσωπήθημι, καὶ τῆς ἑαυτῶν ὁμολογηθέντων τῶν ἐκδοσῶν δὸς δέχομαι· καὶ ἐδὼν μὴ οὕτω φρονουῶτας ἀναθεματίζω.

Επιφάνιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατάνης, καὶ τῶν πότον ἐπέχων Θωμά τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σαρδηνίας, εἶπεν· ἀληθῆς, ὅτι κηλεῖα μέλιτος λόγος καλός· γλυκασμα δὲ αὐτῶν ἰασις ψυχῆς, ὡς γέγραπται. ἰδοὺ τὸν ἑαυτοῦ ἀναγνωθέντα σινδοτικὰ γραμματὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου τῆ βασιλευσσης Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου νέας Ρώμης, ἀ πρὸς ἐδὼν τῆ ἀνατολῆς ὀρθοδόξοις ἀπέστειλε.

Concil. Tom. 19.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit : Destinatas literas ab oriente sequens consentio & paciscor.

Stauracius sanctissimus episcopus Calchedonenfis dixit : Lectis literis sanctissimi & beatissimi archiepiscopi & patriarchæ, eas quæ ab orientalis dioeceseos summis sacerdotibus destinatae sunt, talem proprietatem habere ad illas quæ sunt Constantinopolitani pontificis arbitror, vt nulla diuerfitas inter illas esse videatur, sed perfecta identitas : ita vt vnum vtræque sint, id est, plenæ omni orthodoxia. Propter quod & ego ita confiteor, & alienos reor esse, qui ita non sentiunt.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit : Destinatis ab orientis summis sacerdotibus orthodoxis literis ad Tarasium sanctissimum patriarcham assentior & concordo, & eorum quæ confessi sunt, expositionem recipio : & eos qui ita non sentiunt, anathematizo.

Epiphanius Deo amabilis diaconus ecclesiæ Catanæ, & locum tenens Thomæ sanctissimi episcopi Sardiniae, dixit : Verum est, quia faui mellis sunt verba fanitas animæ, sicut scriptum est. Igitur ecce & synodicae literæ quæ modo lectæ sunt, sanctissimi regis Constantinopolis archiepiscopi nouæ Romæ, quas ad orientis orthodoxissimos summos sacerdotes transmisit ;

Proverb. 16.

C c ij

& illæ quæ ab ipsis rescriptæ sunt, dulci ac odorifero fauo fidei sanctorum patrum efflorentes, omnium nostrum intelligibiles sensus suavitate rigauerunt, & animo in fide claudicantes robusta orthodoxi virtute magisterii sanauerunt. Quapropter & ego his paria sapiens, admitto & amplector venerabiles imagines secundum antiquam consuetudinem. Et illud apostaticum reuera Concilium, quod quidam etiam septimam non iure sed desipientes nuncupant Synodum; nec non & eos qui idipsum sapiunt, terribilibus transmitto anathematibus.

Leo sanctissimus prepositus & locum retinens metropoleos Sidæ dixit: Gratia Christi veri Dei nostri, destinatis literis ab orientis summis sacerdotibus ad Tarasium sanctissimum archiepiscopum & patriarcham, annuo, & permaneo: & eos qui ita non sapiunt, anathemati transmitto.

Nicolaus reuerendissimus monachus & hegumenus monasterii Apri, & locum retinens metropoleos Tyanensium, promulgauit similiter.

Gregorius sanctissimus episcopus Neocæsariæ dixit: Destinatis literis a summis sacerdotibus qui in oriente sunt, ad Tarasium sanctissimum patriarcham, consentio, & admitto atque saluto sanctas imagines ac venerabiles iconas: & eos qui ita non sapiunt, anathemati submitto.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ dixit: Qui pie-

καὶ μὲν τοὶ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πρὸς αὐτὸν ἀναποσαλέντα, γλυκεῖ τε καὶ βύσσω κηλῶ τῆς ἡγίας ἀγίας πατέρον ὀρθοδόξου πίστεως ἀπειμυδιζήματα, τὰς πάντων ἡμῶν νοεραὶς αἰδησὶς τῆ βωδία κατήρδενσε, καὶ εἰς κατὰ ψυχῶ ἐν τῆ πίστι χαλῶντας τῆ βωστικῆ δυνάμει τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας ἔξεισαντο. διὸ δὴ καὶ τῶ τούτοις τὰ ἴσα φρονῶν, ἀποδέχομαι καὶ ἀπειπύσσομαι τὰς σεπίας εἰκόνας καὶ τὴν δερχίδεν παράδοσιν, δηλαδὴ τὴν ἀποστολικῶν. ἐκείνο δὲ τὸ σινέδριον, ὃ πνεῖ καὶ ἐβδμήμω ἀδύσμως παρελήθησαν σωδοῦν, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ αὐτῶ φρονουῶντας πῶς φοβεροῖς ἀποπέμποιμαι ἀναθέμασιν.

Λέων ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος ἐ τὸν τόπον ἐπέχων τῆ μητροπόλεως Σίδης εἶπε· χερπ χερσοδ τῆ ἀληθινὸς θεοδ ἡμῶν, τοῖς σαλέσι ρεάμμασι πρὸς τῆς ἀνατολῆς δερχερέων πρὸς Ταρῆσιον Ἐ ἀγιώτατον δερχεπέσκοπον καὶ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην σοιχῶ καὶ ἐμδρῶ· εἰς εἰς τὸν μὴ οὔτω φρονουῶντας ἀναθέμασι παραπέμπω.

Νικόλαος ὁ βίλαβέσατος μοναχὸς ἐ τὸν τόπον ἐπέχων τῆς μητροπόλεως Τυανῶν, ἔξεφώνησεν ὁμοίως.

Γρηγόριος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· πῶς σαλέσι ρεάμμασιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὸ αὐτόδι δερχερέων πρὸς τὸ ἀγιώτατον ἐ οἰκουμηνικὸν πατριάρχην, σοιχῶ, ἐ ἀποδέχομαι, καὶ ἀπειπύσομαι τὰς ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας· εἰς εἰς τὸν μὴ οὔτω φρονουῶντας ἀναθέμασι ὑποβάλλω.

Θεόδωρος ὁ ὀσιώτατος Ἐπίσκοπος Κατανῆς εἶπε· οἷς ὁ τῆς βίσεβίας

ANNO
 CHRISTI
 787.
 μεμελέτηται ἕως, τοῦ τοῖς δὴ πῶς παύ-
 πως ἔο τῆς ὀρθοδόξιας διαλάμπεται
 λόγος, εἰκότως τοῖνυ κ' ἡ ἐμὴ βραχυ-
 πης τοῖς ἀναγνωστέσιν ἱεροῖς ἔ σωδο-
 κοῖς γράμμασι τῶ ὁσιωτάτου κ' μακα-
 ριωτάτου τῆς βασιλευσῆς τ' πόλειων
 δεξιῶν ἐδρου Ταρσίου, ἀ πρὸς
 ἑδὸν τῆς ἐλάας ἕξαπέτελεν· ἐπ γε μὲν
 ἔ τοῖς ἁπλῶν πρὸς αὐτὸν ἄποστα-
 λῆσι νουνεχῶς τῶ τῆς διανοίας ἐνερεί-
 σασα ὄμμα, κ' πάντα τῆ τ' ἀγίων πα-
 τέρων συμφωνοῦντα ὀρθοδόξω πίστι
 διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐγνώ, διὸ τὰ αὐτὰ
 αὐτοῖς φρονῶν, ἄποδέχομαι τὰς ἱεράς
 ἔ σεπίας εἰκόνας· πρὸς δὴ πρὸς τὴν
 γεροντῆαν καινοτομίαν τῆς ἐφυλλομέ-
 νης ἐβδόμης ψευδοσωόδου, κ' ἑδὸν τὰ
 αὐτὰ αὐτῆ φρονοῦντας τοῖς ἀναθεμα-
 τισμοῖς ἄποπέμπωμαι.

Ἀναστάσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
 Νικοπόλεως παλαμῆς Ἠπείρου εἶπε·
 σύμφωνα ὄρον τὰ σωδοκὰ γράμ-
 ματα Ταρσίου τῶ ἀγιωτάτου ἔ οἰ-
 κουμενικοῦ πατριάρχου, ἔ τὰ ἀντί-
 γραφα αὐτῶν τὰ ἄπο τῆ τῆς ἀνατο-
 λῆς δεξιῶν, σωπήδεμα αὐτοῖς, ἔ
 ὁμολογῶ οὕτω φρονεῖν, κ' μέχρι τέλους
 ἀπρῶτος διαμῆνεν· ἔ ἄποδέχομαι ἔ
 ἀπαρτίζωμαι τὰς σεπίας κ' ἱεράς εἰκόνας,
 ἔ ἑδὸν μὴ οὕτω φρονοῦντας τῶ ἀνα-
 θεματισμοῖς ἐποβάλλω.

Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ταυ-
 ρομηδίου εἶπεν· ὡσπερ ἐν φρονοῦντες
 ἐληλύθαμεν, οὕτως κ' ἐν λέξαν ἐδι-
 δάχθημεν, συμφάνων τοῖνυ οὐσῶν τῶ
 ἑσὶ ἀναγνωστέσιν συνοδικῶν κεραμῶν
 Ταρσίου τῶ ὁσιωτάτου οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, τῶ σαλεισῶν παρ' αὐτῶ
 πρὸς ἑδὸν τῆς ἐλάας ἀγιωπέτοις δεξιῶ-
 ρεῖς, ἔ τῶ ἀντιγράφων τῶ ἁπλῶν

tatis meditantur modum, his
 vtique & orthodoxia sermo re-
 fulget. Competenter igitur &
 mea breuitas lectis sacris ac sy-
 nodicis literis sanctissimi & bea-
 tissimi reginae ciuitatum sum-
 mi praefulis Tarasii, quas ad eos
 qui in oriente sunt, transmisit:
 nihilo minus & his quae ab eis
 ad ipsum directae sunt, intentae
 mentis visum infigens, per om-
 nia sanctorum patrum concor-
 dantes orthodoxae fidei per le-
 ctionem cognouit. Ideoque
 cum illis haec sentiens, recipio
 & saluto sacras & venerabiles
 iconas: & manifeste vocum no-
 uitatem quae facta est Synodi,
 quae septima susurrando dici-
 tur, nec non & eos qui cum illa
 sapiunt, anathematismis trans-
 mitto.

Anastasius sanctissimus epi-
 scopus Nicopoleos veteris Epiri
 dixit: Concordantes intuens
 synodicas literas Tarasii sanctif-
 simi patriarchae, & rescripta
 earum quae ab orientis summis
 sacerdotibus missa sunt, con-
 sentio illis, & confiteor ita sa-
 pere, & vsque in finem innocuus
 permanere. Et recipio & salu-
 to venerabiles & sacras iconas:
 & qui ita non sapiunt, anathe-
 mati submitto.

Ioannes sanctissimus episco-
 pus Tauromeniae dixit: Sicut
 vnum sentientes conuenimus,
 ita & vnum dicere didicimus.
 Concordantibus igitur syno-
 dicis apicibus Tarasii sanctif-
 simi patriarchae, qui lecti sunt,
 quique destinati fuerant ab eo
 ad orientis sanctissimos sacer-
 dotes, & rescriptis quae ab illis ad

ipsum destinata sunt sancta & orthodoxæ fidei sex vniuersalium Synodorum, ita & ego credo, recipiens & adorans sanctas & venerabiles imagines: & in hac orthodoxa fide viuens opto astare ante tribunal Christi cum fiducia. & qui sic non sentiunt, anathema sint.

Gregorius sanctissimus episcopus Pisinuntensium similiter.

Niceta sanctissimus episcopus Claudiopolcos similiter.

Basilius sanctissimus episcopus Sylæi similiter.

Michael sanctissimus episcopus Synadensium similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensium similiter.

Leo sanctissimus episcopus Iconii similiter.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi similiter.

Georgius sanctissimus episcopus Pisidiæ similiter.

Eustathius sanctissimus episcopus Laodiceæ similiter.

Constantinus sanctissimus episcopus Pergæ similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Seleuciæ similiter.

Theophylactus Deo amabilis diaconus & vicarius Stauropolitensium metropoleos similiter.

Nicolaus sanctissimus episcopus Hierapoleos similiter.

Leo sanctissimus episcopus Carpathi similiter.

Theodorus sanctissimus episcopus Amorii similiter.

πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων ἵνα ἐκ τῆς ἀ-
γίας Ἐκκλησίας ὁρθοδόξου πίστεως τῆς ἐξ οἰκου-
μενικῶν συνόδων, οὕτως καὶ αὐτὸς πιστεύω,
ἀποδεχόμενος καὶ προσκυνοῦν τὰς ἀγίας
Ἐκκλησίας εἰκόνας. καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὀρθο-
δόξῳ πίστι ἕχομαι ἡσυχίας παραστῆσαι
τῷ βῆματι τῆς Χριστοῦ μὴ παρρησίας·
καὶ εἶναι μὴ οὕτω φρονουῦντας ἀναθε-
ματιστοὺς ἀλλω.

Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Γισινουῶπος ὁμοίως.

Νικήτας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Κλαυδιουπόλεως ὁμοίως.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Συλαίου ὁμοίως.

Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Συνα-
δων ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Μύρων ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἰκονίου
ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ρόδου
ὁμοίως.

Γεώργιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γι-
σιδίας ὁμοίως.

Εὐστάθιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Λαο-
δικείας ὁμοίως.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Γέρρης ὁμοίως.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σε-
λευκείας ὁμοίως.

Θεοφύλακτος διάκονος καὶ τοποτη-
ρητὴς τῆς Σταυροπολιτικῆς μητροπό-
λεως ὁμοίως.

Νικόλαος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἱε-
ραπόλεως ὁμοίως.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Καρπά-
θου ὁμοίως.

Θεοδόσιος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς
Αμορίου ὁμοίως.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Χεισοφορος ο οσιωτατος επσκοπος
 Φασιδος ομοιωως.

Κυελλος μοναχος και τοποτηρητης
 Νικητας επσκοπου Γοθθιας, ομοιωως.

Οι λοιποι οσιωτατοι επσκοποι δε-
 φωνησαν.

Γασα η και χαλειν Χεισοδ της αλλη-
 θινοδ θεοδημιου, ε φιλοσεβεις διαση-
 μα της γαλιωστατων ημιου και ορ-
 θοδοξων βασιλεων σωμαθεοιδεσσα α-
 για σωδοδς πτω γυμοδνιλω διαφο-
 ρω παρα Αδριανοδ παπα της πρε-
 σβυτης Ρωμης πωδς του ορθοδοξοις
 ημιου βασιλεις, και εννωι διαγω-
 δεντα χαρτω, ορον ορθοδοξιας της α-
 γιωτατου ε μακαριωτατου οικουμε-
 νικοδ πατριαρχου Ταρσιου οντα, ε
 πα δωο της αιαπολης αιαπεμφεντα
 πωδς πτω αυτ μακαριωτα παρα η
 δεχεριων γραμματα δωοδεχοδμοι
 σοιχοδμοι, ε απασομεδα, ε πμηπ-
 κως πωροσωοδμοι τας ιερας και σε-
 βασιμιοις εικονας και ε κατ αιων
 γυμοδμον ψευδοσυλλογον επη και τα-
 ριστ τουτων αιασκαπιοντες, τω διαδε-
 μαλι παραπεμπομοι. αλλ ο θεοδ φυ-
 λαξοι του δεασπας ημιου του αγα-
 θου, ε ε αγιωτατον πατριαρχω.

Ταρσιος ο αγιωτατος πατριαρχος
 ειπεν η φιδονεικτα πεπαυ, ε το με-
 στωιχον ηρθη η εχθρας. διαπολη ης,
 δυσε, αρχκος, ε μεσημερια, υπο ζυγον
 ενα ε μωυ συμφωνιδυ γιγναμοι.

Η αγια σωδοδς ειπε · δεξα σοι ο
 θεοδ ο ενωσας ημας.

Ταρσιος ο αγιωτατος πατριαρ-
 χος ειπε · χαλειν τω ειρλωποιω Χει-
 σω τω αλληθινοδ θεω ημιου, σω τω πα-
 τει και τω παναγιω πνευματι, εις του
 αιωνας. αμην.

Christophorus sanctissimus e-
 piscopus Phasidis similiter.

Cyrillus monachus & locum
 tenens Nicetæ episcopi Got-
 thici, similiter.

Reliqui sanctissimi episcopi [at-
 que monasticæ dignitates]
 promulgauerunt.

Tota Synodus quæ per gra-
 tiam Christi veri Dei nostri, &
 amatricem pietatis sanctionem
 tranquillissimorum & orthodo-
 xorum imperatorum nostro-
 rum congregata est, relationem
 quæ facta est ab Hadriano papa
 senioris Romæ ad orthodoxissi-
 mos imperatores nostros, &
 chartam orthodoxæ definitio-
 nis sanctissimi & beatissimi pa-
 triarchæ Tarasii, quæ nunc le-
 gata est; atque literas quæ ad bea-
 titudinem eius ab orientis sum-
 mis sacerdotibus missæ sunt, re-
 cipientes consentimus, & saluta-
 mus, & honoranter adoramus
 sacras & colendas iconas: &
 pseudofyllogum qui contra eas
 factus est in destructionem ea-
 rum, effodientes, anathemati
 mittimus. Sed Deus omnipo-
 tens conseruet dominos nostros
 bonos, & sanctissimum patriar-
 cham.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Contentio quieuit,
 & medius paries sublatu est
 inimicitia. Oriens, occidens,
 septemtrio, & mesembria, sub
 iugo vno & vna consonantia fa-
 cti sumus.

Sancta Synodus dixit: Glo-
 ria tibi Domine, qui vnisti nos.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Gratias pacifico Chri-
 sto vero Deo nostro cum Pa-
 tre & Spiritu sancto, in sæcula.
 Amen.

Sancta Synodus laudatit.
 Multos annos imperatorum.
 Constantini & Irenæ magno-
 rum imperatorum & principum
 multos annos.
 Orthodoxorum imperatorum
 multos annos.
 Custodes fidei Domine serua.
 Auxiliatores ecclesiae Domine
 serua.
 Noui Constantini & nouæ He-
 lenæ æterna memoria.
 Pacificam Domine vitam da
 eis.
 Patriarcharum multos annos.
 Sacri senatus multos annos.

Η ἀγία συνόδος βίβημισε.
 Πολλά τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.
 Κωνσταντίνου ἔειρήνης μεγάλων βα-
 σιλέων καὶ αὐτοκρατόρων πολλά τὰ ἔτη.
 Ορθοδόξων βασιλέων πολλά τὰ ἔτη.
 Τοῖς φύλακας τῆς πίστεως κύριε φύ-
 λασον.
 Τοῖς ὑποερασταῖς τῆς ἐκκλησίας κύ-
 ριε κράτωρον.
 Νέου Κωνσταντίνου ἔνεας Ελένης αἰώ-
 νια ἡ μνήμη.
 Εἰρήνωσιν κύριε ζωὴν αὐτοῖς.
 Τῶν πατριαρχῶν πολλά τὰ ἔτη.
 Τῆς ἱεραῆς συγκλήτου πολλά τὰ ἔτη

ANNO
 CHALISTE
 787

ACTIO QVARTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

IN nomine Domini & domi-
 natoris Iesu Christi veri Dei
 nostri. Imperio piissimorum
 & amicorum Christi domino-
 rum nostrorum Constantini &
 Irenæ a Deo redimitæ matris
 eius, octauo anno consulatus
 eorum, Kalendis Octobris, in-
 dictione XI.

Conueniente sancta & vni-
 uersali Synodo, quæ per diui-
 nam gratiam & piam sanctio-
 nem eorumdem Deo confirma-
 torum imperatorum congrega-
 ta est in Nicensium clara metro-
 poli Bithyniensium prouinciæ;
 id est, Petro reuerendissimo ar-
 chipresbytero sanctissimæ Ro-
 manæ ecclesiæ sancti apostoli
 Petri, & Petro reuerendissimo
 presbytero monacho & abba-
 te venerabilis monasterii sancti
 Sabbæ Romæ siti, retinentibus
 locum apostolicæ sedis almi &
 sanctissimi archiepiscopi senio-
 ris Romæ Hadriani; Tarasio-
 que almo & sanctissimo archi-

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ-
 μῶν βασιλείας τῶν βίσεβεσάτων καὶ φιλο-
 χείρων δεσποτῶν Κωνσταντίνου ἔειρή-
 νης τῆς αὐτῆς Θεοτόκου μητρὸς, ἑτοῖς ὁδοῦ
 τῶν αὐτῶν ὑποεραστῶν, καλαῖδας Οκτω-
 βελαῖς, ἰνδικτιωνος ἐνδεκάτης.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας ἑοικυμε-
 νικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον χάριν καὶ
 βίσεβεσ δέσπομα τῶν αὐτῶν δεσπορεσ-
 των βασιλέων σωμαθεροεισεως ἐν τῇ
 Νικαίῶν λαμπερῆ μητροπόλει τῆς Βι-
 θυνῶν ἐπαρχίας· πουτίσι Πέτρου ἔει-
 λαβεσάτου παροπροεσβυτηφου τῆς κατὰ
 Ρώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἔει ἀγίου
 δόποσολου Πέτρου, ἔει Πέτρου ἔει βίλαβε-
 σάτου παροπροεσβυτηφου μοναρχοῦ ἔει ἡγουμέ-
 νου τῆς κατὰ Ρώμην βίαρχοῦ μονῆς τῆς ἀ-
 γίου Σάββα, ἐπεχόντων τῶν τόπων τῆς
 δόποσολικῆς καθεδρας τῆς ὁσιωτάτου ἔει
 ἀγιωτάτου δερχεποκόπου τῆς παροπροε-
 σβυτηφας Ρώμης Ἀδριανοῦ· Ταρασίου τε
 τῆς ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου δερχ-
 εποκόπου